

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Scop, obiective și domeniul de aplicare

Art. 1

(1) Pentru a avansa în direcția atingerii nivelurilor de calitate a aerului care nu dau naștere unui impact negativ semnificativ asupra sănătății umane și mediului și unor riscuri aduse acestora, prezenta lege stabilește:

- a) angajamente naționale de reducere a emisiilor pentru emisiile atmosferice antropice de dioxid de sulf (SO_2), oxizi de azot (NO_x), compuși organici volatili nemetanici (COV_{nm}), amoniac (NH_3) și particule fine în suspensie ($\text{PM}_{2,5}$);
- b) instituie obligația elaborării, adoptării și punerii în aplicare a unui program național de control al poluării atmosferice, denumit în continuare PNCPA;
- c) instituie obligația privind monitorizarea și raportarea emisiilor și a impactului poluanților prevăzuți la lit. a) și al altor poluanți prevăzuți în anexa nr. 1 la prezenta lege.

(2) Prevederile prezentei legi contribuie, de asemenea, la realizarea:

- a) obiectivelor privind calitatea aerului prevăzute în Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările ulterioare și a progreselor către realizarea obiectivului pe termen lung al Uniunii de atingere a nivelurilor de calitate a aerului în conformitate cu orientările privind calitatea aerului publicate de Organizația Mondială a Sănătății;
- b) obiectivelor Uniunii în materie de biodiversitate și ecosisteme, în conformitate cu cel de-al 7-lea Program de Acțiune pentru Mediu;

c) consolidarea sinergiilor între politica Uniunii privind calitatea aerului și alte politici relevante ale Uniunii, în special politicile privind schimbările climatice și energia.

Art. 2

Prezenta lege se aplică emisiilor de poluanți prevăzuți în anexa nr. 1 la prezenta lege, rezultate din toate sursele de emisii, de pe teritoriul național, din zona economică exclusivă a României și din zonele de control al poluării.

SECȚIUNEA a-2-a

Termeni și expresii

Art.3

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) „emisie” înseamnă eliberarea în atmosferă a unei substanțe dintr-o sursă punctuală sau difuză;
- b) „emisii antropice” înseamnă emisii atmosferice de poluanți asociate cu activitățile umane;
- c) „precursori ai ozonului” înseamnă oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, metan și monoxid de carbon;
- d) „obiective privind calitatea aerului” înseamnă obligațiile pentru calitatea aerului privind valorile-limită, valorile-țintă și concentrația de expunere prevăzute în Legea nr. 104/2011, cu modificările ulterioare;
- e) „dioxid de sulf” sau „SO₂” înseamnă toți compușii sulfului exprimați ca dioxid de sulf, inclusiv trioxid de sulf (SO₃), acid sulfuric (H₂SO₄) și compuși cu conținut de sulf redus precum hidrogenul sulfurat (H₂S), mercaptanii și sulfur de dimetil;
- f) „oxizi de azot” sau „NO_x” înseamnă monoxidul de azot și dioxidul de azot, exprimați ca dioxid de azot;
- g) „compuși organici volatili nemetanici” sau „COV_{nm}” înseamnă toți compușii organici, alții decât metanul, care pot produce oxidanți fotochimici printr-o reacție cu oxizii de azot, în prezența luminii solare;
- h) „particule fine în suspensie” sau „PM_{2,5}” înseamnă particule cu un diametru aerodinamic egal sau mai mic de 2,5 micrometri (μm);
- i) „negru de fum” înseamnă particule în suspensie carbonoase care absorb lumina;
- j) „angajament național de reducere a emisiilor” înseamnă obligația României de a reduce emisiile unei substanțe; acesta precizează reducerea minimă a emisiilor ce trebuie atinsă în anul calendaristic țintă exprimată ca procent din totalul emisiilor eliberate în anul de referință 2005;

k) „ciclu de aterizare și decolare” înseamnă un ciclu care include rularea la sol la plecare și la sosire, decolarea, ascensiunea, apropierea, aterizarea și toate celelalte activități de aviație care se desfășoară la o altitudine sub 3000 de picioare;

l) „trafic maritim internațional” înseamnă navigația pe mare și în ape de coastă cu nave înregistrate sub orice pavilion, cu excepția navelor de pescuit, care pleacă de pe teritoriul unei țări și sosesc pe teritoriul unei alte țări;

m) „zonă de control al poluării” înseamnă o zonă maritimă de cel mult 200 de mile marine de la linia de bază de la care se măsoară întinderea apelor teritoriale, stabilită la nivel național pentru prevenirea, reducerea și controlul poluării provenite de la nave, în conformitate cu normele și standardele internaționale aplicabile;

n) „legislația Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă” înseamnă legislația Uniunii care are drept obiectiv reducerea emisiilor poluanților atmosferici care intră sub incidența prezentei legi, prin luarea de măsuri de atenuare la sursă.

CAPITOLUL II

Obligații și responsabilități

SECȚIUNEA 1

Angajamentele naționale de reducere a emisiilor

Art. 4

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în colaborare cu autoritățile publice centrale cu responsabilități în domeniile: economie, energie, sănătate, agricultură și dezvoltare rurală, dezvoltare regională și administrație publică, transporturi, ape și păduri, stabilesc măsuri de reducere a emisiilor antropice naționale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, astfel încât să nu se depășească angajamentele naționale de reducere a emisiilor antropice anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta lege.

(2) Angajamentele naționale de reducere a emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie se aplică începând cu anul 2020 până în anul 2029, respectiv din 2030 și ulterior.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), autoritățile publice centrale prevăzute la alin. (1) iau măsurile necesare pentru a limita emisiile antropice de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie până în 2025.

(4) Nivelurile indicative ale emisiilor pentru anul 2025 se stabilesc prin intermediul unei traiectorii de reducere liniare între nivelurile de emisii definite de angajamentele naționale de reducere a

emisiilor pentru 2020 și nivelurile de emisii definite de angajamentele de reducere a emisiilor pentru 2030.

(5) Dacă este mai eficient din punct de vedere economic sau tehnic se poate urma o traiectorie non-liniară privind reducerea emisiilor, cu condiția ca, începând din 2025, această traiectorie să devină treptat convergentă cu traiectoria de reducere liniară și să nu afecteze niciun angajament de reducere a emisiilor pentru 2030. Traiectoria de reducere non-liniară și motivele pentru a urma această traiectorie se stabilesc în PNCPA, elaborat în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) și care se transmite Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) și (2).

(6) În situația în care emisiile pentru 2025 nu pot fi limitate în conformitate cu traiectoria de reducere stabilită în cadrul programului prevăzut la art. 11 alin. (1), autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului explică, în raportul informativ de inventariere ulterior care urmează a fi transmis Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (3) și (4), atât motivele pentru această abatere, cât și măsurile care ar readuce nivelurile de emisii la respectiva traiectorie.

(7) În verificarea conformării cu prevederile de la alin. (1)-(6) următoarele emisii nu sunt luate în considerare:

a) emisiile de la aeronave rezultate în afara ciclului de aterizare și decolare;

b) emisiile provenite de la traficul maritim național înspre și dinspre teritoriile din Insulele Canare, din departamentele franceze de peste mări, din Insulele Madeira și din Insulele Azore;

c) emisiile din traficul maritim internațional;

d) emisiile de oxizi de azot și compuși organici volatili nemetanici din activitățile prevăzute în categoriile 3B, referitoare la gestionarea gunoiului de grajd și 3D referitoare la solurile agricole din Nomenclatorul pentru raportare -NFR-, versiunea din 2014, dezvoltat sub Convenția asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, ratificată de România prin Legea nr. 8/1991, denumită în continuare Convenția LRTAP.

SECȚIUNEA a 2-a

Mecanisme de flexibilitate

Art.5

(1) În cazul în care prin aplicarea unor metode îmbunătățite de inventariere a emisiilor, actualizate în conformitate cu cunoștințele științifice, angajamentele naționale de reducere a emisiilor, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta lege, nu sunt respectate, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului elaborează în conformitate cu prevederile Părții 4 din anexa nr. 4 la prezenta lege, inventarele naționale de emisii anuale ajustate pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, cu informarea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului transmite autorității publice centrale pentru protecția mediului până la data de 1 februarie a anului în care s-a constatat nerespectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta lege, inventarul național sau inventarele naționale de emisii anuale ajustate pentru poluantul sau poluanții pentru care s-a constatat nerespectarea angajamentului național sau a angajamentelor naționale de reducere.

(3) Autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului include în raportul informativ de inventariere, elaborat în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (5), justificările prevăzute în Partea 4 a anexei nr. 4 la prezenta lege, care au stat la baza ajustării inventarului național sau a inventarelor naționale pentru poluantul sau poluanții pentru care s-a constatat nerespectarea angajamentului național sau angajamentelor naționale de reducere, și îl înaintează autorității publice centrale pentru protecția mediului în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3).

(4) Pentru a stabili dacă condițiile relevante prevăzute în Partea 4 din anexa nr. 4 la prezenta lege sunt respectate, angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru perioada 2020-2029 sunt considerate ca fiind cele stabilite la 4 mai 2012, prin amendamentele aduse Protocolului Convenției LRTAP, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic, adoptat la Gothenburg la 1 decembrie 1999, adoptate prin deciziile 2012/1 și 2012/2 ale Organismului Executiv al Convenției LRTAP.

(5) Începând din anul 2025, în cazul în care există diferențe semnificative privind factorii de emisie sau metodologiile utilizate pentru determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice, față de cei preconizați în urma punerii în aplicare, a unei norme sau a unui standard în conformitate cu legislația Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă, se aplică următoarele condiții suplimentare ajustărilor, în temeiul Părții 4 punctul 1 lit. (d), punctele (ii) și (iii) din anexa nr. 4 la prezenta lege:

(a) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, în baza informațiilor și a justificărilor furnizate de către autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului și autoritatea publică centrală de inspecție și control în domeniul protecției mediului luând în considerare concluziile programelor naționale de inspecție și de aplicare a legislației Uniunii de control al poluării atmosferice la sursă prin care se monitorizează eficiența implementării acesteia, demonstrează că diferențele semnificative privind factorii de emisie nu rezultă din punerea în aplicare sau asigurarea respectării legislației respective la nivel național;

(b) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului a informat Comisia Europeană cu privire la diferența semnificativă privind factorii de emisie, care analizează necesitatea unor acțiuni suplimentare.

Art.6

(1) În cazul în care, într-un anumit an, din cauza unei ierni deosebit de reci sau a unei veri deosebit de secetoase, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației

în domeniul protecției mediului, prin elaborarea inventarului național de emisii constată că nu se pot respecta angajamentele naționale de reducere a emisiilor, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului calculează media emisiilor anuale naționale pentru anul în cauză, pentru anul anterior anului respectiv și pentru anul următor.

(2) Se consideră că angajamentele naționale de reducere a emisiilor sunt respectate cu condiția ca media prevăzută la alin. (1) să nu depășească nivelul anual al emisiilor la nivel național determinat de angajamentul de reducere.

Art. 7

(1) În cazul în care, angajamentele naționale de reducere a emisiilor pentru unul sau mai mulți poluanți atmosferici, prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta lege sunt stabilite la un nivel mai strict decât reducerea eficientă din punctul de vedere al costurilor prevăzută în raportul nr. 16 elaborat de Institutul Internațional de Analiză a Sistemelor Aplicate – IIASA în sprijinul Comisiei Europene în timpul revizuirii Strategiei tematice privind poluarea aerului, publicat pe pagina de internet a IIASA și se constată că într-un anumit an, la nivel național, nu se poate respecta angajamentul relevant de reducere a emisiilor după punerea în aplicare a tuturor măsurilor eficiente din punctul de vedere al costurilor, se consideră că se respectă angajamentul de reducere a emisiilor relevant pe o perioadă de maximum cinci ani, cu condiția ca pentru fiecare din acei ani să se compenseze nerespectarea respectivă printr-o reducere echivalentă a emisiilor altui poluant prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta lege.

(2) În caz de nerespectare a angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru unul sau mai mulți poluanți atmosferici, autoritățile publice centrale prevăzute la art. 4 alin. (1), inclusiv prin autoritățile din subordinea sau în coordonarea acestora urmăresc pe domeniul lor de competență din punct de vedere al responsabilităților specifice pe sectoarele de activitate generatoare de emisii de poluanți atmosferici aplicarea măsurilor incluse în PNCPA și evaluează încadrarea în prevederile alin. (1).

Art. 8

(1) Se consideră că sunt respectate obligațiile de la art. 4 pentru o perioadă de maximum trei ani în situația în care nerespectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru poluanții relevanți rezultă dintr-o întrerupere bruscă și excepțională sau din pierderea capacității în sistemul de furnizare sau producție a energiei și/sau căldurii care nu ar fi putut fi prevăzută în mod rezonabil și dacă se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) se demonstrează că la nivel național s-au depus toate eforturile rezonabile în vederea asigurării respectării, inclusiv aplicarea de noi măsuri și politici, și se continuă să se depună eforturi pentru ca perioada de nerespectare să fie cât mai scurtă posibil; și

(b) se demonstrează că aplicarea unor măsuri și politici suplimentare față de cele menționate la lit. (a) ar genera costuri disproporționate, ar periclita în mod substanțial securitatea energetică națională sau ar prezenta un risc considerabil de insuficiență energetică pentru o parte semnificativă a populației.

(2) Autoritatea publică centrală cu responsabilități în domeniul energetic informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în ceea ce privește prezentarea justificărilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) cu privire la orice întrerupere bruscă și excepțională sau pierdere a capacității în sistemul de furnizare sau producție a energiei și/sau căldurii care nu au putut fi prevăzute în mod rezonabil.

(3) Informarea privind cazurile prevăzute la alin. (2) se transmite în termen de 5 zile lucrătoare de la constatarea acestora.

Art.9

(1) În funcție de datele și informațiile furnizate conform prevederilor art. 8 alin. (2) de autoritatea publică centrală cu competențe în domeniul energetic, de autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului și autoritatea publică centrală de inspecție și control în domeniul protecției mediului conform art. 5 alin.(1) și alin. (5) lit. a), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană până la data de 15 februarie a anului de raportare în cauză, cu privire la intenția de a aplica prevederile art. 5, 6, 7 sau 8.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) include un raport privind poluanții și sectoarele de activitate vizate și, în cazul în care sunt disponibile, informații privind amploarea impactului asupra inventarelor naționale de emisii.

Art.10

(1) Comisia, cu sprijinul Agenției Europene de Mediu, analizează și evaluează dacă utilizarea oricăruia dintre mecanismele de flexibilitate pentru un anumit an îndeplinește condițiile relevante prevăzute la art. 5 alin. (1) - (5) și în Partea 4 din anexa 4 din prezenta lege sau după caz, la art. 6, 7 sau 8.

(2) În cazul în care Comisia consideră că utilizarea unui anumit mecanism de flexibilitate utilizat la nivel național nu este în conformitate cu condițiile relevante prevăzute la art. 5 alin. (1) - (5) și în Partea 4 din anexa 4 la prezenta lege, sau la art. 6, 7 sau 8, după caz, adoptă o decizie în termen de nouă luni de la data primirii raportului relevant prevăzut la art. 13 alin. (6), prin care informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului că utilizarea respectivului mecanism de flexibilitate nu poate fi acceptată și enunță motivele pentru respectivul refuz.

(3) În cazul în care Comisia nu ridică obiecții în termen de nouă luni de la data primirii raportului relevant prevăzut la art. 13 alin. (6) se consideră că utilizarea respectivului mecanism de flexibilitate este valabilă și acceptată pentru anul respectiv.

SECȚIUNEA a 3-a

Programul național de control al poluării atmosferice

Art. 11

(1) În vederea limitării emisiilor antropice anuale în conformitate cu prevederile art. 4 și pentru a contribui la realizarea obiectivelor prezentei legi în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului coordonează elaborarea și punerea în aplicare, împreună cu celelalte autorități publice centrale prevăzute la art. 4 alin. (1), a PNCPA în conformitate cu Partea 1 din anexa nr. 3 la prezenta lege.

(2) PNCPA se adoptă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(3) În elaborarea, adoptarea și punerea în aplicare a PNCPA, autoritățile publice centrale prevăzute la art. 4 alin. (1):

a) evaluează în ce măsură este probabil ca sursele naționale de emisie să aibă un impact asupra calității aerului la nivel național și din statele membre învecinate utilizând, după caz, studii a căror elaborare este asigurată de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în colaborare cu autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului, care au la bază date și metodologii elaborate de Programul european de monitorizare și evaluare (EMEP) în conformitate cu Protocolul Convenției LRTAP cu privire la finanțarea pe termen lung a Programului comun de monitorizare continuă și evaluare a transportului poluanților atmosferici pe distanțe lungi în Europa;

b) țin seama de necesitatea de a reduce emisiile de poluanți atmosferici pentru îndeplinirea obiectivelor de calitate a aerului la nivel național și, după caz, în statele membre învecinate, luând în considerare rezultatele evaluării și gestionării calității aerului conform prevederilor Legii nr. 104/2011, cu modificările ulterioare.

c) acordă prioritate măsurilor de reducere a emisiilor de negru de fum, atunci când adoptă măsuri pentru a-și duce la îndeplinire angajamentele naționale de reducere a emisiilor de particule fine în suspensie;

d) asigură coerența cu alte planuri și programe relevante stabilite în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația națională sau a Uniunii.

(4) În vederea respectării angajamentelor naționale relevante de reducere a emisiilor, autoritățile publice centrale prevăzute la art. 4 alin. (1) includ în PNCPA măsurile de reducere a emisiilor stabilite ca fiind obligatorii în Partea 2 din anexa nr. 3 la prezenta lege și după caz, măsurile de

reducere a emisiilor stabilite ca fiind opționale în Partea 2 din anexa nr. 3 sau măsuri cu efect de atenuare echivalent, dacă aceste măsuri se impun pentru respectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor.

(5) PNCPA se actualizează prin hotărâre a Guvernului cel puțin o dată la patru ani.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (5), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului împreună cu celelalte autorități publice centrale prevăzute la art. 4 alin. (1) actualizează politicile și măsurile de reducere a emisiilor incluse în PNCPA în termen de 18 luni de la transmiterea către Comisie a ultimului inventar național de emisii sau a prognozelor naționale de emisii dacă, în conformitate cu datele transmise, obligațiile prevăzute la art. 4 nu sunt respectate sau dacă există risc de nerespectare.

Art.12

(1) În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin structura de tehnică de specialitate care coordonează elaborarea PNCPA, consultă publicul și autoritățile competente care, prin natura responsabilităților lor specifice în materie de mediu pe care le au în domeniul poluării atmosferice, al calității aerului și al gestionării acestuia la toate nivelurile, ar putea fi interesate de proiectul de PNCPA, de punerea în aplicare a acestuia și de orice actualizare semnificativă efectuată înainte de finalizarea programului.

(2) Dacă se identifică un posibil impact negativ semnificativ asupra mediului în context transfrontier a măsurilor incluse în PNCPA, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului efectuează consultări transfrontaliere.

SECȚIUNEA a 4-a

Inventarele și prognozele naționale de emisii și raportul informativ de inventariere

Art. 13

(1) Centrul de Evaluare a Calității Aerului din cadrul autorității publice centrale cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului elaborează și actualizează anual inventarele naționale de emisii pentru poluanții prevăzuți în tabelul A din anexa nr. 1 la prezenta lege, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă.

(2) Centrul de Evaluare a Calității Aerului elaborează și actualizează anual în funcție de existența datelor și informațiilor, inventarele naționale de emisii pentru poluanții prevăzuți în tabelul B din anexa nr. 1 la prezenta lege, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă.

(3) Centrul de Evaluare a Calității Aerului, transmite spre avizare autorității publice centrale pentru protecția mediului:

a) până la data de 1 februarie a fiecărui an, inventarele prevăzute la alin. (1) și, după caz, inventarele prevăzute la alin. (2);

b) până la data de 1 martie a fiecărui an, raportul informativ de inventariere prevăzut la alin. (5).

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului coordonează elaborarea și actualizarea, inclusiv prin asigurarea elaborării de studii, astfel:

a) din patru în patru ani, a inventarelor naționale de emisii dezagregate spațial și inventarelor privind sursele punctuale de mari dimensiuni, pentru poluanții prevăzuți în tabelul C din anexa nr. 1 la prezenta lege, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă;

b) din doi în doi ani, a prognozelor naționale de emisii pentru poluanții prevăzuți în tabelul C din anexa nr. 1 la prezenta lege, în conformitate cu cerințele stabilite în această anexă.

(5) Centrul de Evaluare a Calității Aerului elaborează anual raportul informativ de inventariere, care însoțește inventarele și prognozele naționale de emisii prevăzute la alin. (1), (2) și (4), în conformitate cu cerințele stabilite în tabelul D din anexa nr. 1 la prezenta lege.

(6) În cazul în care la nivel național se optează pentru aplicarea în temeiul art. 5 - 10 a unui mecanism de flexibilitate, Centrul de Evaluare a Calității Aerului include în raportul informativ de inventariere, aferent anului țintă, informațiile care demonstrează că utilizarea mecanismului respectiv îndeplinește condițiile relevante prevăzute la art. 5 alin. (1)-(5) și în Partea 4 din anexa nr. 4 la prezenta lege sau după caz, la art. 6, 7 sau 8.

(7) Elaborarea și actualizarea inventarelor naționale de emisii de poluanți atmosferici, inclusiv, dacă este cazul, inventarele naționale de emisii ajustate, prognozelor de emisii, inventarelor naționale de emisii dezagregate spațial, inventarelor privind sursele punctuale de mari dimensiuni și a raportului informativ de inventariere care îl însoțește, se realizează în conformitate cu metodologiile prevăzute în anexa nr. 4 din prezenta lege.

SECȚIUNEA a 5-a

Monitorizarea impactului poluării atmosferice

Art. 14

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în colaborare cu autoritatea publică centrală cu responsabilități în domeniul apelor și pădurilor, prin Administrația Națională "Apele Române" și administrațiile bazinale de apă din subordinea acesteia, asigură monitorizarea impactului negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor de apă dulce.

(2) Monitorizarea impactului negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor de apă dulce din punct de vedere al efectului de acidifiere, eutrofizare și formare a ozonului troposferic pe baza unei rețele de puncte de monitorizare reprezentativă pentru tipurile de habitate de apă dulce, naturale și seminaturale existente la nivel național, se stabilește în cadrul rețelei de monitoring al corpurilor de apă de suprafață instituită în conformitate cu Legea apelor nr. 107/1996, cu

modificările și completările ulterioare, adoptând o abordare eficientă din punctul de vedere al costurilor și bazată pe risc, luând în considerare și rezultatele evaluării și gestionării calității aerului înconjurător conform prevederilor Legii nr. 104/2011, cu modificările ulterioare.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în colaborare cu autoritatea publică centrală cu responsabilități în domeniul cercetării și inovării, prin institutele de cercetare din coordonare, respectiv Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și Protecția Mediului - ICPA București, asigură, inclusiv prin realizarea de studii, monitorizarea impactului negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor terestre, pe baza unei rețele de puncte de monitorizare care este reprezentativă pentru tipurile de ecosisteme forestiere existente la nivel național, adoptând o abordare eficientă din punctul de vedere al costurilor și bazată pe risc, luând în considerare și rezultatele evaluării și gestionării calității aerului înconjurător conform prevederilor Legii nr. 104/2011, cu modificările ulterioare.

(4) Autoritățile prevăzute la alin. (1) și (3) își coordonează acțiunile cu alte programe de monitorizare instituite în temeiul legislației Uniunii aplicate la nivel național, inclusiv cu prevederile Legii nr. 104/2011, cu modificările ulterioare, și a Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, adoptată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare și, după caz, prevederile Convenției LRTAP și a Protocoalelor acesteia, ratificate de România prin Legea nr. 271/2003 pentru ratificarea protocoalelor Convenției asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, încheiată la Geneva la 13 noiembrie 1979, adoptate la Aarhus la 24 iunie 1998 și la Gothenburg la 1 decembrie 1999, iar acolo unde este necesar, utilizează date colectate în cadrul acestor programe.

(5) Pentru respectarea cerințelor de la alin. (1) și (3) indicatorii de monitorizare a impactului poluării atmosferice sunt cei prevăzuți în anexa nr. 5 la prezenta lege sau alți indicatori stabiliți de către autoritățile prevăzute la alin. (1) și (3) ca relevanți pentru monitorizarea impactului negativ al poluării atmosferice asupra ecosistemelor acvatice și terestre de la nivel național.

(6) La colectarea și raportarea informațiilor prevăzute în anexa nr. 5 la prezenta lege se pot utiliza metodologiile prevăzute în Convenția LRTAP și manualele acesteia pentru programele internaționale de cooperare.

SECȚIUNEA a 6-a

Obligații de raportare

Art. 15

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene primul PNCPA, până la data de 1 aprilie 2019.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene PNCPA, actualizat în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) în termen de două luni de la data adoptării PNCPA actualizat.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene și Agenției Europene de Mediu, în conformitate cu datele de raportare stabilite în anexa nr. 1 la prezenta lege, inventarele naționale de emisii, prognozele naționale de emisii, inventarele naționale de emisii dezagregate spațial, inventarele privind sursele punctuale de mari dimensiuni și raportul informativ de inventariere prevăzute la art. 13 alin. (1)-(5).

(4) Raportarea prevăzută la alin. (3) este în concordanță cu raportarea către Secretariatul Convenției LRTAP.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene și Agenției Europene de Mediu informațiile prevăzute la art. 14, după cum urmează:

a) până la 1 iulie 2018 și ulterior din patru în patru ani, amplasarea punctelor de monitorizare și indicatorii asociați utilizați pentru monitorizarea impactului poluării atmosferice conform prevederilor art.14; și

b) până la 1 iulie 2019 și ulterior din patru în patru ani, datele de monitorizare prevăzute la art. 14.

CAPITOLUL III

Accesul la informații și aspecte de cooperare

SECTIUNEA 1

Accesul la informații

Art. 16

(1) În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările ulterioare, și pentru asigurarea diseminării sistematice și active către public:

a) autoritatea publică centrală pentru protecția mediului publică pe pagina proprie de internet programul național de control al poluării atmosferice, prevăzut la art. 11, și eventualele actualizări ale acestuia, prognozele naționale de emisii elaborate conform art. 13 alin. (4) și rapoartele și informațiile suplimentare transmise Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 15;

b) autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului publică pe pagina proprie de internet inventarele naționale de emisii inclusiv, după caz, inventarele naționale de emisii ajustate, raportul informativ de inventariere.

SECTIUNEA a 2-a

Cooperarea cu țările terțe și coordonarea în cadrul organizațiilor internaționale

Art. 17

Fără a aduce atingere art. 218 din Tratatul de Funcționare a Uniunii Europene TFUE, ratificat prin Legea nr. 13/2008 pentru ratificarea Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, România cooperează, după caz, bilateral sau multilateral, cu țări terțe și cu organizații relevante, cum sunt Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite, Organizația Maritimă Internațională și Organizația Internațională pentru Aviație Civilă, inclusiv prin schimbul de informații privind cercetarea și dezvoltarea științifică și tehnică, în vederea perfecționării mijloacelor care facilitează reducerea emisiilor.

CAPITOLUL IV

Sanțiuni

Art. 18

(1) În vederea respectării angajamentelor naționale de reducere a emisiilor antropice anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili nemetanici, amoniac și particule fine în suspensie, încălcarea prevederilor legale din domeniul protecției mediului și respectiv din domeniul calității aerului, se sancționează conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare și a prevederilor Legii nr. 104/2011, cu modificările ulterioare.

(2) Pentru nerespectarea măsurilor de reducere a emisiilor incluse în PNCPA, sancțiunile și quantumul acestora se stabilesc prin hotărârea Guvernului de adoptare a PNCPA prevăzută la art. 11 alin. (2).

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.19

(1) Hotărârea Guvernului nr. 1856/2005 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici, cu modificările ulterioare, se abrogă începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Plafoanele naționale de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac, prevăzute în anexa II la Protocolul din 1 decembrie 1999 al Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării

și nivelului de ozon troposferic, adoptat la Gothenburg la 1 decembrie 1999, ratificat prin Legea nr. 271/2003, continuă să se aplice până la data de 31 decembrie 2019.

(3) Autoritățile publice teritoriale de protecție a mediului stabilesc măsuri astfel încât emisiile naționale anuale de dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac să se limiteze la cantități care să nu depășească plafoanele naționale de emisie, prevăzute la alin.(2).

(4) În aplicarea prevederilor alin. (3), autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea actelor de reglementare stabilește, acolo unde condițiile locale de mediu le impun, valori limită de emisie și măsuri mai restrictive pentru titularii activităților ce constituie surse de poluare cu dioxid de sulf, oxizi de azot, compuși organici volatili și amoniac.

(5) Până la data de 31 decembrie 2019, prevederile art. 5 alin. (1) din prezenta lege se aplică și în ceea ce privește plafoanele naționale de emisie prevăzute în anexa II din Protocolul din 1 decembrie 1999 al Convenției din 1979 asupra poluării atmosferice transfrontiere pe distanțe lungi, referitor la reducerea acidifierii, eutrofizării și nivelului de ozon troposferic, adoptat la Gothenburg la 1 decembrie 1999, ratificat prin Legea nr. 271/2003.

(6) Anexa nr. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul se modifică în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(7) Anexele nr. 1 - 5 fac parte integrantă din prezenta lege și se actualizează prin hotărâre a Guvernului în funcție de adaptările la progresul tehnic în conformitate cu procedura prevăzută de legislația europeană în domeniu.

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) nr. 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 344 din 17 decembrie 2016.

ANEXA nr. 1

MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA EMISIILOR ATMOSFERICE

Tabel A

Cerințele de raportare anuală a emisiilor, astfel cum se prevede la art. 13 alin. (1)

Element	Poluanți	Serii cronologice	Data de raportare
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse ⁽¹⁾ NFR ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , COV _{nm} , NH ₃ , CO — metale grele (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP ⁽⁴⁾ [totalul HAP ⁽⁵⁾ , benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno (1,2,3-cd)piren, dioxine/furani, PCB ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾]	Anual, din 1990 până în anul de raportare minus 2 (X – 2)	15 februarie ⁽⁹⁾
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ , precum și, dacă este disponibil, negru de fum	Anual, din 2000 până în anul de raportare minus 2 (X – 2)	15 februarie ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Emisiile naturale se raportează în conformitate cu metodologiile prevăzute în Convenția LRTAP și cu Ghidul EMEP/AEM privind inventarul emisiilor de poluanți atmosferici. Acestea nu se includ în totalurile naționale, ci se raportează separat.

⁽²⁾ Nomenclatorul pentru raportare (NFR) furnizat de Convenția LRTAP (Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi).

⁽³⁾ Cd (cadmiu), Hg (mercur), Pb (plumb).

⁽⁴⁾ POP (poluanți organici persistenti).

⁽⁵⁾ HAP (hidrocarburi aromatice policiclice).

⁽⁶⁾ PCB (bifenili policlorurați).

⁽⁷⁾ HCB (hexaclorbenzen).

⁽⁸⁾ „PM₁₀” înseamnă particule cu un diametru aerodinamic mai mic sau egal cu 10 micrometri (μm).

⁽⁹⁾ Retransmiterile de date în urma unor erori se efectuează în termen de cel mult patru săptămâni și includ o explicație clară a modificărilor operate.

Tabel B**Cerințele de raportare anuală a emisiilor, astfel cum se prevede la art. 13 alin. (2)**

Element	Poluanți	Serii cronologice	Data de raportare
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR ⁽¹⁾	— metale grele (As, Cr, Cu, Ni, Se și Zn și compușii acestora) ⁽²⁾ — TPS ⁽³⁾	Anual, din 1990 (2000 pentru TPS) până în anul de raportare minus 2 (X – 2)	15 februarie

⁽¹⁾ Emisiile naturale se raportează în conformitate cu metodologiile prevăzute în Convenția LRTAP și cu Ghidul EMEP/AEM privind inventarul emisiilor de poluanți atmosferici. Acestea nu se includ în totalurile naționale, ci se raportează separat.

⁽²⁾ As (arsenic), Cr (crom), Cu (cupru), Ni (nichel), Se (seleniu), Zn (zinc).

⁽³⁾ TPS (totalul particulelor în suspensie)

Tabel C**Cerințele de raportare privind emisiile și prognozele, astfel cum se prevede la art. 13 alin. (4)**

Element	Poluanți	Serii cronologice	Data de raportare
Datele naționale privind emisiile pe categorii de surse, sub formă de matrice (GNFR)	— SO ₂ , NO _x , COV _{nm} , CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} — metale grele (Cd, Hg, Pb) — POP (HAP total, HCB, PCB, dioxine/furani) — negru de fum (dacă există)	Din patru în patru ani pentru anul de raportare minus 2 (X – 2) începând cu 2017	1 mai ⁽¹⁾
Sursele punctuale de mari dimensiuni, pe categorii de surse (GNFR)	— SO ₂ , NO _x , COV _{nm} , CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} — metale grele (Cd, Hg, Pb) — POP (HAP total, HCB, PCB, dioxine/furani) — negru de fum (dacă există)	Din patru în patru ani pentru anul de raportare minus 2 (X – 2) începând cu 201	1 mai ⁽¹⁾
Emisiile prognozate, pe categorii NFR agregate	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , COV _{nm} , PM _{2,5} , precum și, dacă este disponibil, negru de fum	Din doi în doi ani, acoperind anii de prognoză 2020, 2025, 2030 și, dacă	15 martie

		sunt disponibili, 2040 și 2050 începând cu 2017	
--	--	---	--

⁽¹⁾ Retransmiterile de date în urma unor erori se efectuează în termen de patru săptămâni și includ o explicație clară a modificărilor operate.

Tabel D

Raportarea anuală a cerințelor privind raportul informativ de inventariere, astfel cum se prevede la art. 13 alin. (5)

Element	Poluanți	Serii cronologic	Data de raportare
Raportul informativ de inventariere	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, COV_{nm}, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — metale grele (Cd, Hg, Pb) și negru de fum — POP [HAP total, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioxine/furani, PCB, HCB] — Dacă sunt disponibile, metale grele (As, Cr, Cu, Ni, Se și Zn și compușii acestora) și TPS 	Toți anii (astfel cum se indică în tabelele A-B-C)	15 martie

ANGAJAMENTELE NAȚIONALE DE REDUCERE A EMISIILOR

Tabelul A

Angajamentele de reducere a emisiilor de dioxid de sulf (SO₂), de oxizi de azot (NO_x) și de compuși organici volatili nemetanici (COV_{nm}). Angajamentele de reducere a emisiilor au anul 2005 drept an de referință și, pentru transportul rutier, se aplică emisiilor calculate pe baza combustibililor vânduți (*).

Statul membru	Reducerea emisiilor de SO ₂ comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de NO _x comparativ cu anul 2005		Reducerea emisiilor de COV _{nm} comparativ cu anul 2005	
	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029	Pentru orice an după 2030
Belgia	43 %	66 %	41 %	59 %	21 %	35 %
Bulgaria	78 %	88 %	41 %	58 %	21 %	42 %
Republica Cehă	45 %	66 %	35 %	64 %	18 %	50 %
Danemarca	35 %	59 %	56 %	68 %	35 %	37 %
Germania	21 %	58 %	39 %	65 %	13 %	28 %
Estonia	32 %	68 %	18 %	30 %	10 %	28 %
Grecia	74 %	88 %	31 %	55 %	54 %	62 %
Spania	67 %	88 %	41 %	62 %	22 %	39 %
Franța	55 %	77 %	50 %	69 %	43 %	52 %
Croația	55 %	83 %	31 %	57 %	34 %	48 %
Irlanda	65 %	85 %	49 %	69 %	25 %	32 %
Italia	35 %	71 %	40 %	65 %	35 %	46 %
Cipru	83 %	93 %	44 %	55 %	45 %	50 %
Letonia	8 %	46 %	32 %	34	27 %	38 %
Lituania	55 %	60 %	48 %	51 %	32 %	47 %
Luxemburg	34 %	50 %	43 %	83 %	29 %	42 %
Ungaria	46 %	73 %	34 %	66 %	30 %	58 %
Malta	77 %	95 %	42 %	79 %	23 %	27 %
Țările de Jos	28 %	53 %	45 %	61 %	8 %	15 %
Austria	26 %	41 %	37 %	69 %	21 %	36 %
Polonia	59 %	70 %	30 %	39 %	25 %	26 %
Portugalia	63 %	83 %	36 %	63 %	18 %	38 %
România	77 %	88 %	45 %	60 %	25 %	45 %

Slovenia	63 %		92 %	39 %		65 %	23 %		53 %
Slovacia	57 %		82 %	36 %		50 %	18 %		32 %
Finlanda	30 %		34 %	35 %		47 %	35 %		48 %
Suedia	22 %		22 %	36 %		66 %	25 %		36 %
Regatul Unit	59 %		88 %	55 %		73 %	32 %		39 %
UE 28	59 %		79 %	42 %		63 %	28 %		40 %

(*) Statele membre care au posibilitatea de a alege să folosească totalul național al emisiilor calculat pe baza combustibililor folosiți ca bază pentru respectarea Convenției LRTAP pot păstra această opțiune în vederea asigurării coerenței între dreptul internațional și dreptul Uniunii.

Tabelul B

Angajamentele de reducere a emisiilor de amoniac (NH₃) și de particule fine în suspensie (PM_{2,5}). Angajamentele de reducere a emisiilor au anul 2005 drept an de referință și, pentru transportul rutier, se aplică emisiilor calculate pe baza combustibililor vânduți (*).

Statul membru	Reducerea emisiilor de NH ₃ comparativ cu anul 2005			Reducerea emisiilor de PM _{2,5} comparativ cu anul 2005		
	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an după 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an după 2030
Belgia	2 %		13 %	20 %		39 %
Bulgaria	3 %		12 %	20 %		41 %
Republica Cehă	7 %		22 %	17 %		60 %
Danemarca	24 %		24 %	33 %		55 %
Germania	5 %		29 %	26 %		43 %
Estonia	1 %		1 %	15 %		41 %
Grecia	7 %		10 %	35 %		50 %
Spania	3 %		16 %	15 %		50 %
Franța	4 %		13 %	27 %		57 %
Croația	1 %		25 %	18 %		55 %
Irlanda	1 %		5 %	18 %		41 %
Italia	5 %		16 %	10 %		40 %
Cipru	10 %		20 %	46 %		70 %
Letonia	1 %		1 %	16 %		43 %
Lituania	10 %		10 %	20 %		36 %
Luxemburg	1 %		22 %	15 %		40 %
Ungaria	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Țările de Jos	13 %		21 %	37 %		45 %
Austria	1 %		12 %	20 %		46 %
Polonia	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugalia	7 %		15 %	15 %		53 %
România	13 %		25 %	28 %		58 %

Slovenia	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovacia	15 %		30 %	36 %		49 %
Finlanda	20 %		20 %	30 %		34 %
Suedia	15 %		17 %	19 %		19 %
Regatul Unit	8 %		16 %	30 %		46 %
UE 28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Statele membre care au posibilitatea de a alege să folosească totalul național al emisiilor calculat pe baza combustibililor folosiți ca bază pentru respectarea Convenției LRTAP pot păstra această opțiune în vederea asigurării coerenței între dreptul internațional și dreptul Uniunii.

**CONȚINUTUL PROGRAMULUI NAȚIONAL DE CONTROL AL POLUĂRII
ATMOSFERICE – PNCPA, PREVĂZUT LA ART. 11, 12 ȘI 15**

PARTEA 1

Conținutul minim al PNCPA

1. PNCPA, prevăzut la art. 11, 12 și 15, acoperă cel puțin următorul conținut:

(a) cadrul politicii naționale privind calitatea aerului și poluarea, în contextul căruia s-a elaborat programul, inclusiv:

(i) prioritățile de politică și relația acestora cu prioritățile stabilite în alte domenii de politică relevante, inclusiv schimbările climatice și, după caz, agricultura, industria și transporturile;

(ii) responsabilitățile atribuite autorităților naționale, regionale și locale;

(iii) progresele înregistrate de politicile și măsurile actuale în ceea ce privește reducerea emisiilor și îmbunătățirea calității aerului, precum și gradul de respectare a obligațiilor naționale și ale Uniunii;

(iv) evoluția ulterioară preconizată, presupunând că nu se aduce nicio modificare politicilor și măsurilor deja adoptate;

(b) opțiunile de politică avute în vedere pentru respectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor pentru perioada 2020-2029 și după 2030, precum și nivelurile intermediare de emisii stabilite pentru 2025 și pentru contribuția la îmbunătățirea în continuare a calității aerului, precum și analiza acestora, inclusiv metoda de analiză; dacă sunt disponibile, efectele individuale sau combinate ale politicilor și măsurilor privind reducerea emisiilor, calitatea aerului și mediul, precum și incertitudinile aferente;

(c) măsurile și politicile selectate pentru adoptare, inclusiv un calendar de adoptare, de punere în aplicare și de revizuire, precum și autoritățile competente responsabile;

(d) după caz, o explicație a motivelor pentru care nivelurile indicative de emisii pentru 2025 nu pot fi atinse fără măsuri care generează costuri disproporționale;

(e) după caz, o consemnare a utilizării mecanismelor de flexibilitate prevăzute la art. 5-10 și a oricăror consecințe asupra mediului generate de respectiva utilizare;

(f) o evaluare a modului în care politicile și măsurile selectate asigură coerența cu planurile și programele stabilite în alte domenii de politică relevante.

2. Actualizările PNCPA prevăzute la art. 11, 12 și 15 includ cel puțin:

(a) o evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a programului, reducerea emisiilor și reducerea concentrațiilor;

(b) orice modificare semnificativă în ceea ce privește contextul politic, evaluările, programul sau calendarul de punere în aplicare a acestora.

PARTEA 2

Măsuri de reducere a emisiilor prevăzute la art. 11 alin. (4)

În elaborarea PNCPA, autoritățile prevăzute la art. (4) alin. (1) iau în considerare documentul orientativ privind amoniacul și fac trimitere la cele mai bune tehnici disponibile în conformitate cu prevederile Legii nr. 278/2013 privind emisiile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

A. Măsuri pentru controlul emisiilor de amoniac

1. Luând în considerare Codul-cadru de bune practici agricole pentru reducerea emisiilor de amoniac adoptat în 2014 de Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite, autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală stabilește un cod național consultativ de bune practici agricole pentru controlul emisiilor de amoniac, care cuprinde cel puțin următoarele elemente:

(a) gestionarea azotului, luând în considerare întregul ciclu al azotului;

(b) strategiile de hrănire a șeptelului;

(c) tehnicile de împrăștiere a gunoierului de grajd, cu emisii reduse;

(d) sistemele de depozitare a gunoierului de grajd, cu emisii reduse;

(e) sistemele de adăpostire a animalelor, cu emisii reduse;

(f) posibilitățile de limitare a emisiilor de amoniac provenite din utilizarea îngrășămintelor minerale.

2. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului în colaborare cu autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală pot stabili, prin studiu un buget național pentru azot destinat monitorizării modificărilor intervenite în pierderile totale de azot reactiv din agricultură, inclusiv amoniac, oxid de azot, amoniu, nitrați și nitriți, pe baza principiilor stabilite în documentul orientativ al Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite privind bugetele pentru azot¹

---

¹ Decizia 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

3. Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală ia măsurile necesare pentru interzicerea utilizării îngrășămintelor pe bază de carbonat de amoniu și poate lua măsurile necesare reducerii emisiilor de amoniac provenite din îngrășămintele anorganice, prin următoarele metode:

- (a) înlocuirea îngrășămintelor pe bază de uree cu îngrășămintele pe bază de nitrat de amoniu;
- (b) în cazul în care se aplică în continuare îngrășămintele pe bază de uree, utilizarea unor metode despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 30 % în comparație cu utilizarea metodei de referință, astfel cum este specificată în documentul orientativ privind amoniacul;
- (c) promovarea înlocuirii îngrășămintelor anorganice cu îngrășămintele organice și, în cazul în care se aplică în continuare îngrășămintele anorganice, împrăștierea acestora în conformitate cu necesitățile previzibile ale culturii sau pășunii în cauză în ceea ce privește azotul și fosforul, luându-se în considerare și conținutul de nutrienți existent în sol și nutrienții proveniți din alte tipuri de îngrășămintele.

4. În elaborarea PNCPA, autoritățile prevăzute la art. 4 alin. (1) pot include măsuri de reducere a emisiilor de amoniac provenite din gunoiul de grajd, prin utilizarea următoarelor metode:

(a) reducerea emisiilor generate de aplicarea gunoiului de grajd lichid și solid pe terenuri arabile și pășuni, utilizând metode care reduc emisiile cu cel puțin 30 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul și în următoarele condiții:

- (i) doar împrăștierea gunoiului de grajd lichid și solid în conformitate cu necesitățile previzibile ale culturii sau pășunii în cauză în ceea ce privește azotul și fosforul, luându-se în considerare și conținutul de nutrienți existent în sol și nutrienții proveniți din alte tipuri de îngrășămintele;
- (ii) neîmprăștierea gunoiului de grajd solid și lichid atunci când terenul în cauză este saturat cu apă, inundat, înghețat sau acoperit cu zăpadă;
- (iii) aplicarea gunoiului de grajd lichid pe pășuni se face cu un distribuitor cu bandă, un distribuitor cu papuc tractat sau prin injectare la suprafață ori în adâncime;
- (iv) încorporarea gunoiului de grajd solid și lichid împrăștiat pe teren arabil în sol în patru ore de la împrăștiere;

(b) reducerea emisiilor rezultate din depozitarea gunoiului de grajd în afara adăposturilor pentru animale, prin următoarele metode:

- (i) pentru depozitele de gunoi de grajd lichid construite după 1 ianuarie 2022, se utilizează sisteme sau tehnici de depozitare cu nivel scăzut de emisii, despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 60 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul, iar pentru depozitele existente cu cel puțin 40 %;
- (ii) acoperirea depozitelor de gunoi de grajd solid;

(iii) asigurarea faptului că fermele dispun de o capacitate suficientă de depozitare a gunoiului de grajd, pentru a împrăștia gunoiul de grajd numai în perioadele adecvate pentru creșterea culturilor;

(c) reducerea emisiilor generate de adăposturile pentru animale, prin utilizarea unor sisteme despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 20 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul;

(d) reducerea emisiilor rezultate din gunoiul de grajd, prin utilizarea unor strategii de hrănire cu conținut redus de proteine, despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 10 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul.

B. Măsuri de reducere a emisiilor pentru controlul emisiilor de particule fine în suspensie și de negru de fum

1. Fără a se aduce atingere anexei nr. 2 cu privire la ecocondiționalitate la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹, autoritățile prevăzute la art. 4 prin adoptarea PNCPA, pot interzice arderea în câmp deschis a reziduurilor și a deșeurilor de recolte agricole și a reziduurilor forestiere, dacă această măsură se impune pentru respectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor.

Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin structurile din subordine, monitorizează și asigură punerea în aplicare a oricărei interdicții puse în aplicare în conformitate cu primul paragraf. Orice derogare de la această interdicție se limitează la programele preventive de evitare a incendiilor de vegetație necontrolate, de control al organismelor dăunătoare sau de protejare a biodiversității.

2. Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală poate stabili un cod național consultativ de bune practici agricole pentru gestionarea adecvată a reziduurilor din recolte, pe baza următoarelor metode:

(a) îmbunătățirea structurii solului prin încorporarea reziduurilor din recolte;

(b) îmbunătățirea tehnicilor de încorporare a reziduurilor din recolte;

(c) utilizarea alternativă a reziduurilor din recolte;

(d) îmbunătățirea stării nutrienților și a structurii solului prin încorporarea gunoiului de grajd în conformitate cu cerințele pentru o creștere optimă a plantelor, evitându-se astfel incinerarea gunoiului de grajd (gunoi de fermă, așternut de paie).

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 549).

C. Prevenirea efectelor asupra micilor exploatații agricole

La adoptarea măsurilor prezentate în secțiunile A și B, autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală se asigură că efectele asupra micilor exploatații agricole și a microîntreprinderilor agricole sunt pe deplin luate în considerare.

Autoritatea publică centrală pentru agricultură și dezvoltare rurală ar putea, de exemplu, să scutească micile exploatații agricole și microîntreprinderile de măsurile respective, în cazul în care este posibil și oportun, având în vedere angajamentele de reducere aplicabile.

METODOLOGIILE PENTRU PREGĂTIREA ȘI ACTUALIZAREA INVENTARELOR ȘI A PROGNOZELOR NAȚIONALE DE EMISII, A RAPORTULUI INFORMATIV DE INVENTARIERE ȘI A INVENTARELOR NAȚIONALE DE EMISII AJUSTATE PREVĂZUTE LA ART. 5 - 10 ȘI 13

Pentru poluanții menționați în anexa nr. 1, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului elaborează inventarele naționale de emisii, inventarele naționale de emisii ajustate acolo unde este relevant, și raportul informativ de inventariere, iar autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură elaborarea prognozelor naționale de emisii, inventarelor naționale de emisii dezagregate spațial și a inventarelor privind sursele punctuale de mari dimensiuni, utilizând metodologiile adoptate de părțile la Convenția LRTAP (Orientările de raportare EMEP), și utilizează Ghidul EMEP/AEM privind inventarul emisiilor de poluanți atmosferici (Ghidul EMEP/AEM) la care se face referire în metodologiile respective. În plus, în conformitate cu aceleași orientări, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului pregătește informații suplimentare, în special date privind activitatea, necesare pentru evaluarea inventarelor naționale de emisii și a prognozelor.

Recurgerea la Orientările de raportare EMEP nu aduce atingere modalităților suplimentare specificate în prezenta anexă și cerințelor privind nomenclatura pentru raportare, seriile cronologice și datele de raportare prevăzute în anexa nr. 1.

PARTEA 1

Inventarele naționale anuale de emisii

1. Inventarele naționale de emisii sunt transparente, coerente, comparabile, complete și exacte.
2. Emisiile din principalele categorii identificate se calculează în conformitate cu metodologiile definite în Ghidul EMEP/AEM și cu scopul de a utiliza o metodologie (detaliată) de nivelul 2 sau mai înalt.

Pentru stabilirea inventarelor naționale de emisii, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului poate utiliza alte metodologii compatibile, bazate pe date științifice, în cazul în care metodologiile respective produc estimări mai exacte decât metodologiile implicite prevăzute în Ghidul EMEP/AEM.

3. Pentru emisiile provenite din transporturi, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului calculează și raportează emisiile în concordanță cu bilanțurile energetice naționale raportate către Eurostat.

4. Emisiile provenite din transporturile rutiere se calculează și se raportează pe baza combustibililor vânduți¹ la nivel național. În plus, în elaborarea inventarului național de emisii, autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului, în vederea raportării, poate calcula emisiile generate de transporturile rutiere și pe baza combustibililor utilizați sau a kilometrilor parcurși pe teritoriul național.

5. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează emisiile naționale anuale exprimate în unitatea aplicabilă specificată în modelul de raportare NFR al Convenției LRTAP.

PARTEA 2

Prognozele naționale de emisii

1. Prognozele naționale de emisii sunt transparente, coerente, comparabile, complete și exacte, iar informațiile raportate includ cel puțin următoarele:

(a) identificarea clară a politicilor și a măsurilor adoptate și planificate incluse în estimările respective;

(b) după caz, rezultatele analizei de sensibilitate efectuate pentru estimări;

(c) descrierea metodologiilor, a modelelor, a ipotezelor de bază și a parametrilor principali de intrare și de ieșire.

2. Prognozele de emisii sunt realizate și agregate pentru sectoarele-sursă în cauză. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului se asigură că prognozele naționale de emisii elaborate conform art. 13 alin. (4) furnizează o prognoză „cu măsuri” (măsuri adoptate) și, în cazul în care este relevant, o prognoză „cu măsuri suplimentare” (măsuri planificate) pentru fiecare poluant, în conformitate cu orientările stabilite în Ghidul EMEP/AEM.

3. Prognozele naționale de emisii sunt în concordanță cu inventarul național anual de emisii pentru anul x-3 și cu prognozele raportate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului².

---

¹ Statele membre care au posibilitatea de a alege să folosească totalul național al emisiilor calculat pe baza combustibililor folosiți ca bază pentru conformitatea cu Convenția LRTAP pot păstra această opțiune în vederea asigurării coerenței între dreptul internațional și dreptul Uniunii.

² Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

PARTEA 3

Raportul informativ de inventariere

Raportul informativ de inventariere este pregătit în conformitate cu Orientările de raportare EMEP și se elaborează utilizând formatul pentru raportul de inventariere inclus în acestea. Raportul de inventariere include cel puțin următoarele informații:

- (a) descrierile, referințele și sursele de informații cu privire la metodologiile specifice, ipotezele, factorii de emisie și datele de activitate, precum și motivele pentru care au fost selectate;
- (b) o descriere a principalelor categorii naționale de surse de emisii;
- (c) informații privind incertitudinile, asigurarea calității și verificarea;
- (d) o descriere a procedurilor instituționale pentru pregătirea inventarului;
- (e) recalculări și îmbunătățiri planificate;
- (f) în cazul în care este relevant, informații privind utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute la art. 5, 6, 7 și 8;
- (g) în cazul în care este relevant, informații privind motivele pentru abaterea de la traiectoria de reducere stabilită în conformitate cu art. 4 alin. (3)-(6), cât și măsurile pentru a readuce la respectiva traiectorie;
- (h) un rezumat.

PARTEA 4

Ajustarea inventarelor naționale de emisii

1. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului include în propunerea sa către Comisie privind ajustarea inventarului național de emisii, în conformitate cu art. 5 alin. (1)-(5), cel puțin următoarele documente justificative, furnizate de către autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3):

- (a) dovada faptului că respectivele angajamente naționale de reducere a emisiilor sunt depășite;
- (b) dovezi privind măsura în care ajustarea inventarului de emisii reduce depășirea și contribuie la respectarea angajamentelor naționale de reducere a emisiilor în cauză;
- (c) o estimare referitoare la posibilitatea și la momentul îndeplinirii respectivelor angajamente naționale de reducere a emisiilor pe baza prognozelor naționale de emisii fără ajustare;
- (d) dovezi că ajustarea este în concordanță cu una sau mai multe dintre următoarele trei circumstanțe. Se poate face trimitere, după caz, la ajustări anterioare relevante:

(i) în cazul unor noi categorii de surse de emisii:

- dovada faptului că noua categorie de surse de emisii este recunoscută în literatura de specialitate și/sau în Ghidul EMEP/AEM;
- dovada faptului că această categorie de surse nu a fost inclusă în inventarul național de emisii istoric relevant la data când s-a stabilit angajamentul de reducere a emisiilor;
- dovada faptului că emisiile provenite de la o nouă categorie de surse pot împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere a emisiilor, susținută de o descriere detaliată a metodologiei, a datelor și a factorilor de emisie utilizați pentru a ajunge la această concluzie;

(ii) în cazul unor factori de emisie semnificativ diferiți care sunt utilizați la determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice:

- o descriere a factorilor de emisie inițiali, inclusiv o descriere detaliată a datelor științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;
- dovada faptului că factorii de emisie inițiali au fost utilizați la determinarea reducerilor de emisii la momentul stabilirii acestora;
- o descriere a factorilor de emisie actualizați, inclusiv informații detaliate privind datele științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;
- o comparație a estimărilor de emisii efectuate folosind factorii de emisie inițiali și actualizați, care să demonstreze că modificarea factorilor de emisie poate împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere;
- motivele pentru a decide dacă modificările factorilor de emisie sunt semnificative;

(iii) în cazul unor metodologii semnificativ diferite care sunt utilizate la determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice:

- o descriere a metodologiei inițiale folosite, inclusiv informații detaliate privind datele științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;
- dovada faptului că metodologia inițială a fost utilizată la determinarea reducerilor de emisii la momentul stabilirii acestora;
- o descriere a metodologiei actualizate folosite, inclusiv o descriere detaliată a datelor științifice sau a referințelor care au stat la baza obținerii sale;

- o comparație a estimărilor de emisii efectuate folosind metodologiile inițiale și actualizate, care să demonstreze că modificarea metodologiei poate împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere;
  - motivele pentru a decide dacă modificarea metodologiei este semnificativă.
2. Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate prezenta aceleași informații justificative pentru procedurile de ajustare bazate pe condiții prealabile similare, cu condiția ca să prezinte informațiile necesare, astfel cum sunt prevăzute la punctul 1.
3. Autoritatea publică centrală cu competențe în implementarea politicilor și legislației în domeniul protecției mediului recalculează emisiile ajustate, pentru a asigura, în măsura în care este posibil, coerența seriilor cronologice pentru fiecare an de la aplicarea ajustării (ajustărilor).

**INDICATORI OPȚIONALI PENTRU MONITORIZAREA IMPACTULUI POLUĂRII
ATMOSFERICE PREVĂZUȚI LA ART. 14**

(a) Pentru ecosistemele de apă dulce: determinarea proporțiilor daunelor biologice, inclusiv la nivelul receptorilor sensibili (microfite, macrofite și diatomee) și pierderea stocurilor de pește sau a nevertebratelor:

indicatorul principal: capacitatea de neutralizare a acizilor (ANC) și indicatorii secundari: aciditatea (pH), sulfații dizolvați (SO_4), nitrații (NO_3) și carbonul organic dizolvat:

frecvența prelevării de eșantioane: între o dată pe an (pentru lacuri, în timpul schimbului de apă din toamnă) și o dată pe lună (pentru izvoare).

(b) Pentru ecosistemele terestre: evaluarea acidității solului, pierderea nutrienților din sol, starea și echilibrul azotului, precum și pierderea biodiversității:

(i) indicatorul principal aciditatea solului: fracțiunile schimbabile de cationi bazici (saturația în baze) și aluminiul schimbabil din soluri:

frecvența prelevării de eșantioane: o dată la zece ani; indicatorii secundari: pH, sulfații, nitrații, cationii bazici, concentrațiile de aluminiu din soluțiile de sol:

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an (în cazul în care prezintă relevanță);

(ii) indicatorul principal: levigarea nitraților din sol (NO_3 , levigare):

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an;

(iii) indicatorul principal: raportul carbon-azot (C/N) și indicatorul secundar: cantitatea totală de azot din sol (N_{tot}):

frecvența prelevării de eșantioane: o dată la zece ani;

(iv) indicatorul principal: balanța de nutrienți din frunziș (N/P, N/K, N/Mg):

frecvența prelevării de eșantioane: o dată la patru ani.

(c) Pentru ecosistemele terestre: evaluarea daunelor produse de ozon asupra creșterii vegetației și asupra biodiversității:

(i) indicatorul principal: creșterea vegetației și daunele asupra frunzișului și indicatorul secundar: fluxul de carbon (C_{flux}):

frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an;

(ii) indicatorul principal: depășirea nivelurilor critice bazate pe flux: frecvența prelevării de eșantioane: în fiecare an în timpul perioadei de vegetație.